

Príklady dobrej praxe v dennom stacionári pre seniorov

Denný stacionár nie je len miesto, kde ľudia trávia voľný čas. Je to pre nich najmä bezpečný priestor, kde sa cítia pokojne, rešpektovane a zmysluplne zapojení do života. Potvrdzujú to neraz aj slová prijímateľov sociálnej služby ako napr. „Ste pre mňa moja druhá rodina.“, „Páči sa mi tu veľmi, veľa toho vyrábame“, „Tu deň rýchlo prejde. Cítim sa tu dobre a užitočná.“, „Cítim sa tu výborne“, „Ani sa mi nechce ísť domov, cítim sa tu dobre“. Sú to slová, ktoré sú najkrajším dôkazom našej práce.

Každý prijímateľ sociálnej služby je individuálny, má svoj životný príbeh, svoje potreby a preto je dôležité na to prihliadať a vytvoriť mu vhodné prostredie, kde sa bude cítiť príjemne, podporovane a zmysluplne.

V dennom stacionári majú naši prijímatelia sociálnej služby možnosť zapojiť sa do rozmanitých činností. Medzi najobľúbenejšie činnosti patria tvorivé dielne, práca s rastlinami, počúvanie hudby, relaxačné aktivity v multisenzorickej miestnosti a precvičovanie s prvkami psychomotoriky. Obľúbené sú taktiež spoločné rozhovory a zážitkové spomínanie, pri ktorom sa neraz dobre nasmejeme.

Práve kombinácia aktivít, ktoré podporujú kognitívne schopnosti, jemnú motoriku, psychickú pohodu a sociálne vzťahy, vytvára „tú“ pohodovú atmosféru. Prijímatelia často hovoria že sa „tešia na ďalší deň“, že „nevedeli, že dokážu vytvoriť také krásne veci“ alebo, že „ešte toto dokážem“, prípadne že v sebe objavili umelca.

Jednou z našich prijímateľov sociálnej služby je aj pani Jolanka (ilustračné meno), ktorá už dlhšie má chorobou, ktorá pokročila do stredného štádia, čo jej spôsobuje rôzne ťažkosti ako napr. orientácia v čase – často si nevie spomenúť, aký je deň či mesiac a taktiež jej robí problém poradie udalostí. Práve tieto prejavy často vyvolávajú neistotu, podráždenosť a aj zmätenosť, sama vtedy cíti, že „niečo, nie je v poriadku“.

Ako choroba postupuje je pre pani Jolanku o to dôležitejšie vytvárať podporujúce a bezpečné prostredie, kde dokáže zvládať rôzne ťažkosti, ktoré prichádzajú. A práve to sa snažíme pani Jolanke každý deň v stacionári poskytovať. Pomáha jej pravidelný režim – vie, že ju ráno čaká rutina: obliecť sa, prísť do denného stacionára, porozprávať sa, pracovať na niečom. Pravidelnosť jej dodáva oporu a „známosť“. Zapájanie do rôznych aktivít, ktoré sú síce na pohľad jednoduché, ale pre prijímateľku majú veľký význam. Vie sa pri nich odreagovať, sústrediť, má pocit, že robí niečo zmysluplné a zároveň jej aktivity pomáhajú udržiavať, možno aj zlepšovať zdravotný stav. Popritom vedie rozhovory s ostatnými prijímateľmi sociálnej služby, kde sa vytvára príležitosť na úsmev či vypočutie si iného človeka. Známe tváre, známe prostredie a predvídateľné situácie dávajú signál človeku s náročnou chorobou, že „tu sa môžete cítiť bezpečne a užitočne“.

Aj tento príbeh pani Jolanky ukazuje aký význam môže mať denný stacionár pre ľudí, ktorí potrebujú pomoc niekoho iného – môže to byť miesto, kde človek má oporu a bezpečie. A to všetko sú dôležité prvky, ktoré majú na kvalitu života oveľa väčší vplyv, než si často uvedomujeme.

Pripravila: Mgr. Michaela Zuzulová, sociálna pracovníčka